

דף ה.

עין משפט א.ב.ג.ה.

או"ח סימן שו סעיף ו'

ו. ז. חפצי שמים מותר לדבר בהם בשבת כגון חשבונות של מצוה^ה ולפסק צדקה ולפקח על עתקי רביים^ו, וכן לשדר ולארס^ז, ללמד תינוק אומנות^ח והיינו לדבר אם רוצח להשתכר, אבל לשוכרו בשבת ולהזכיר לו סכום מעות אסור.

הגה: י"א דבמקרים שנוהגים ליתן לקורא בתורה לעשות מי שברך ונודרים לצדקה ליחס אסור לפסק בשבת כמה יתנו, אך המנהג להקל ט כיוון שਮותר לפסק לצדקה.

עין משפט ה.ו.

אה"ע סימן סדר סעיף ג'

עין לעיל דף ד: עין משפט ה

ד. ומותר לחשב מה שצורך לסעודת מצוה, כתובות דף ה', מ"א ס"ק י'.
ה. ו אף דאין מקידישין בשבת כמו "ש בס"י של"ט סעיף ד', כתוב הר"ץ שלא אסור אלא להקדיש כל ידוע משום דנראה ממש ומכר אבל לא אסור לחיבב עצמו לגבואה בדיבורו, ועיין עוד בכח"ח אותן מ"א.

ודוקא קניית המצוה מותר אבל קניית מקומות בבהיכנס' דזה דבר שיש בו ממש אסור, וכן אטרוגים לאחר גמר מצוותן מן הקהיל אין זה היתר בשבת, ויש ליזהר בזיה, כה"ח אותן מ"ב.

ו כתוב הב"י בס"י תקל"ז דהמודדי סובר דעתו לחתן לחבירו בשבת ויו"ט מתנה אלא לצורך מצוה או לצורך שבת, מ"א ס"ק ט"ו, כה"ח אותן מ"ד.
אסור ליתן לחבירו משכון אלא א"כ לצורך שבת או לצורך מצוה, שם אותן מ"ה.
ו ומתנות לחתן וכלה אפשר לשמש אותן ופעמים הם עניינים מותר. שם.
בשו"ת כתוב סופר חז"ח סי' נ"ט התיר לחתן פרתו לגוי בשבת במתנה לפני שתלד כדי להפקיע ממנה קדושת בכור, עכ"פ המיקל לא הפסיד. כה"ח אותן מ"ח.
מקח ומוכר בשבת בין בפה ובמסירה אסור גזירה שמא יכתוב. רמב"ם פ' כ"ג הלכה י"ג.
ו. פ' לעין ולחקר בדברים ללא מלאכה.

ז. ו ויש ליזהר שלא בקניין סודר רק בתקיעת כף בלבד. כה"ח אותן נ'.

ח. דזה ג"כ מצוה, שם אין לו אומנות עסק בגזול, מ"א ס"ק י"ג. ועיין בסוף קידושין איזה אומנות מצוה למד את בנו, וגם צריך שיעשה אצל אומן ירא שמים שלא ילמד ממעשו.

ו. אמן. אם תהפוך עשייה כגון שנונגעם לו אהבתה שנטפל אל דגו עזגד מזווה מ"א ס"ק י"ז
ט"ז. איזה אופורט ללביא פשלחך ביהלטן אקבץ קראט פשוט ניטבל מפיזון של ערלו יושב להקדישו ניתן להציג בהוצאה כתמים בטלפון 0584150477 או 02-5712225 מע"ש.